

Mitä kannan mukani?

Joka kerta kun ensimmäisen vuoden opiskelijana kävin viikonloppuisin kotona, matkakassini painoi kuin olisi sisältänyt kiviä. Kahta kotipäivää varten yritin varautua kaikkeen mahdolliseen. Minun oli vaikea luottaa siihen, että pärjäisin ilman että koko omaisuuteni kulkisi mukani. Tavara loi turvallisuuden tunteen.

Viime pyhän evankeliumitekstissä Jeesus sanoi opetuslapsilleen: *Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkaa älkääkään jalkineita.* (Luuk. 10:4)

Lähtetikö Jeesus siis seuraajansa maailmaan tyhjin käsin, ilman matkatavaroita?

Ei. Olivathan opetuslapset saaneet ensin kulkea Jeesuksen kanssa, hänen seurassaan ja hänen rinnallaan. Oppimassa ja valmistautumassa. Eikä Jeesus hylännyt heitä myöhemminkään, vaan lähetti heille tueksi ja avuksi Pyhän Hengen.

Lupauksensa mukaisesti Jeesus on kanssamme elämämme jokaisena päivänä. Siksi minunkaan ei tarvitse kantaa mukani itse rakentamaani suojaruustusta, tavaramuuria, vaan voin rohkeasti elää kristittynä ja avoimesti, kädet vapaina, kohdata maailman ja sen monet erilaiset ihmiset. Kun väsyn ja tunnen oloni tyhjäksi ja epävarmaksi, saan aina tulla jumalanpalvelukseen hakemaan uutta voimaa, intoa ja rohkeutta rukouksesta, sanasta ja ehtoollisesta.

-Marja Korhonen